

ROLE RUSKA V KONCEPCÍCH EVROPY U FRIEDRICH NAUMANNA A TOMÁŠE GARRIGUA MASARYKA

Jens Breder

V roce 1915 koncipoval Friedrich Naumann ve své knize „Střední Evropa“ poválečné uspořádání střední Evropy, ve kterém se mělo Německu dostat dominantního postavení. Proti tomu postavil Tomáš G. Masaryk v roce 1917 ve svém bojovném, politickém spise „Nová Evropa“ „slovanské stanovisko“. Oba autoři se zdráhali přiznat Rusku v poválečném uspořádání Evropy aktivní, tvořivou roli. V předkládaném článku vypracovává autor pomocí textové analýzy tezi spojenou s otázkou, nakolik Naumann a Masaryk živili obavy z imanentního „ruského nebezpečí“ i tím, že využívali běžné protiruské stereotypy. Ovšem závěry, které autoři ze svých konstrukcí zásadní rusko-evropské antiteze vyváděli, byly protikladné: zatímco Naumann požadoval bezpodmínečné vyčlenění Ruska z evropského spolku, podtrhoval Masaryk nezbytnost mírové koexistence a spolkovou politiku.